

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΑΡΑΜΗ *

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΕΡΡΙΚΟΥ ΣΚΑΣΣΗ

Ἀγαπητὲ συνάδελφε,

Μὲ μεγάλην συγκίνησιν ὑποδέχομαι σήμερον ὡς Πρόεδρος ὑμᾶς ἐπισήμως κατὰ τὸ ἄρθρον 112 τοῦ βασικοῦ νόμου, ὡς καθορίζει τὸ ἄρθρον 32 τοῦ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, τὸν διακεκριμένον Καθηγητὴν τῆς Ὀφθαλμολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἰωάννην Χαραμῆν.

Δὲν εἶμαι Ἀσκληπιάδης, εἰ καὶ ἐπεθύμησα ἐν τῇ ἐφηβικῇ ἡλικίᾳ νὰ γίνω συνθιασώτης — ο *primum desiderium* ! — τῆς τέχνης τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ «ἀμύμονος ἱητῆρος Ἀσκληπιοῦ, ὃν ἐγείνατο διὰ Κορωνίς». Ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναμαι, ὢν *profanus artis medicinalis*, νὰ σὲ προσφωνήσω ἀναφερόμενος εἰς λεπτομερείας τῶν πολλαπλῶν ἐπιτευγμάτων σου εἰς τὸν τομέα τῆς ἱατρικῆς. Πρὸς τοῦτο ὠρίσθη (ὑπὸ τῆς Συγκλήτου) εἰδικὸς συνάδελφος, ὁ φίλος καθηγητὴς καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Νικόλαος Λοῦρος. Κατ' ἀνάγκην τὸ περιεχόμενον τῆς προσφωνήσεώς μου θὰ περιορισθῇ εἰς τὸ νὰ σημειώσω μερικὰ καίρια σημεῖα τῆς πρὸς τὰ πρόσω ἀνοδικῆς ἐπιστημονικῆς πορείας σου, πορείας διανυσθείσης ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων σου σταθερῶς καὶ ἄνευ διακοπῶν. Διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰδικευθεὶς εἰς τὴν Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων κατέρχεσαι εἰς τὴν φιλτάτην Πατρίδα καὶ ἀρχίζεις εὐέλπιδος τὴν σταδιοδρομίαν σου ὑπερπηδῶν εὐδοκίμως ἐν πρὸς ἐν τὰ διάφορα στάδια τῆς Πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας καὶ φθάνεις μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ. Διατηρῶ εἰσέτι ζωηρῶς εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤλθες πλήρης χαρᾶς εἰς τὴν Πρυτανεῖαν, κρατῶν εἰς χεῖρας τὸ ἐκδοθὲν κλασσικὸν πολυσέλιδον σύγγραμμά

* Ἐκτακτὸς συνεδρία τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1968.

σου «*Ἡ χειρουργικὴ τῶν ὀφθαλμῶν*» διὰ τὰ τὸ προσφέρει εἰς ἐμὲ τὸν Πρύτανιν. Ὁμολογῶ ὅτι τὸ ἀνέγνωσα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους μετὰ μεγάλης προσοχῆς διὰ τὰ ἴδω, ὅχι βεβαίως, ἀπὸ ἱατρικῆς σκοπιᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ φιλολογικῆς πλευρᾶς καὶ ἰδιαιτέρως, ἐὰν ὁρθῶς ἐγένετο χρῆσις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἱατρικῆς ὀρολογίας περὶ τὴν ὁποίαν πολλάκις ἡσχολήθην προκαλούμενος ὑπὸ φίλων ἱατρῶν. Ἐμείνα τελείως ἱκανοποιημένος καὶ ἔσπευσα νὰ σὲ συγχαρῶ θερμῶς μὲ τὴν προσθήκην ὅτι ἐν ἡ' δύο τυπογραφικὰ παροράματα παρετηρήθησαν.

Ἐξ ἄλλου μετὰ τὴν ἀποχώρησίν μου ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου συνεδέθημεν τύχῃ ἀγαθῇ καὶ πάλιν ὑπηρεσιακῶς εἰς τὸν τομέα τῆς Κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ φιланθρωπίας, σὺ μὲν ὡς Καθηγητῆς - Διευθυντῆς τῆς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς στεγαζομένης ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ἐν τῷ Ὁφθαλμιατρεῖῳ Ἀθηνῶν καὶ ὡς μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, διαδεχθεὶς τὸν σοφὸν Καθηγητὴν καὶ Ἀκαδημαῖκόν κ. Γεώργιον Κοσμετάτον, ὅστις ὑπῆρξε μετὰ τοῦ Πατρός σου ἐκ τῶν προσφιλῶν μαθητῶν τοῦ μεγάλου ἐκείνου Φωτεινοῦ Πανᾶ, τοῦ τιμήσαντος τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὴν ἔδραν τῆς χειρουργικῆς καὶ μετέπειτα τῆς Ὁφθαλμολογίας ἐν Παρισίοις, ἐγὼ δὲ ὡς μέλος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὁφθαλμιατρείου καὶ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ ἐκλεγείς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αἰοδύμου Καθηγητοῦ Ἀκαδημαῖκου Γεωργίου Μπαλῆ. Καὶ ἡ συνεργασία ἡμῶν ἀρξαμένη ἀπὸ 25 περίπου ἐτῶν ἐξακολουθεῖ μέχρι καὶ σήμερον, ἀγαπητὲ Συνάδελφε.

Ἀκριβῶς εἰς τὸ διάστημα τῶν ἐτῶν τούτων πολλάκις μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ θαυμάσω ἐκ τοῦ πλησίον, τὴν χειρουργικὴν ἐμπειρίαν καὶ δεξιότητι σου, τὴν ἀνιδιοτέλειαν, τὴν ὁργανωτικότητα, τὴν ἐνγένειαν τῆς ψυχῆς σου καὶ ὅλα τὰ ἄλλα χαρίσματα μὲ τὰ ὁποῖα σ' ἐπρόικισε ἡ φύσις. Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῶν καθηγητικῶν καθηκόντων, ἀγαπητὲ συνάδελφε, ἐπέδειξας δραστηριότητα ἀξιοθαύμαστον: Διέτελεσας Διευθυντῆς τῆς Ὁφθαλμολογικῆς Κλινικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυνθροῦ Σταυροῦ ἐπὶ 17 περίπου ἔτη ἀπὸ τοῦ 1931 - 1947, διευθυντῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Ὁφθαλμολογικοῦ Κέντρου κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940-41. Ἐτίμησας τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς ὅλα τὰ διεθνῆ ὀφθαλμολογικὰ Συνέδρια ἀπὸ τοῦ 1930 ἕως σήμερον. Ἰδρυσας τῷ 1931 ἐν τῇ πόλει τῆς Παλλάδος τὴν πρώτην Ἑλληνικὴν Ὁφθαλμολογικὴν Ἑταιρείαν καὶ ὑπῆρξας χάρις εἰς τὴν πρωτοστασίαν καὶ τὴν πρωτοβουλίαν σου ὁ ἰδρυτὴς τῷ 1951 τῆς Ὁφθαλμολογικῆς Ἑταιρείας Βορείου Ἑλλάδος, καὶ σήμερον ἀκόμη τιμᾶσαι ὡς Ἐπίτιμος Πρόεδρος ἀμφοτέρων.

Ἀλησμόνητος καὶ νοσταλγικὴ παραμένει εἰς τοὺς Συνέδρους ἡ Προεδρία σου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συνελθόντος ἐνταῦθα τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1960 Πρώτου Συνεδρίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ὁφθαλμολογικῆς Ἑταιρείας. Ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων τῶν

μετασχόντων ξένων καὶ ἡμετέρων ἐπιστημόνων ἢ ὀργάνωσις, ἢ τάξις καὶ ἡ *lege artis* διεξαγωγή τῶν συζητήσεων.

Ἀλλὰ τὸ ἐπιστέγασμα καὶ κορύφωμα τῶν τιμητικῶν διακρίσεων, ὧν ἔτυχες, εἶναι ἡ παρὰ τῆς Διεθοῦς Ὁμοσπονδίας τῶν Ὀφθαλμολογικῶν Ἑταιρειῶν ἀναγνώρισις τοῦ ἐπιστημονικοῦ σου ἔργου, διὰ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἐκλογῆς σου ὡς μέλους τοῦ 20μελοῦς Διεθοῦς Ὀφθαλμολογικοῦ Συμβουλίου, οὗ πάλιν ἐν Μονάχῳ τῷ 1966 ἐξελέγης παμπηφεὶ Πρόεδρος. Καὶ ὡς Πρόεδρος εἶσαι ἐπὶ κεφαλῇς ὅλων τῶν Ὀφθαλμολογικῶν Ἑταιρειῶν τοῦ κόσμου, γενόμενος ἀφορμὴ διὰ τῆς ὑφίστης αὐτῆς ἥς ἔτυχες διακρίσεως οἱ παρ' ἡμῖν Ἕλληνες ἱατροὶ νὰ τυγχάνωσιν ἰδιαίτερας προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως. Τὸ ἔργον ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων τούτων εἶναι καθαρῶς, ὡς γνωστόν, ἐπιστημονικόν. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνεργάζεται μετὰ διεθνῶν Ὑγειονομικῶν φορέων, γνωμοδοτεῖ καὶ ἐπιλύει διεθνῇ ὑγειονομικὰ θέματα. Ἐκδίδει πολὺγλωσσον λεξικὸν τῶν ὀφθαλμολογικῶν ὄρων καὶ τῶν συναφῶν ὀφθαλμικῶν νοσημάτων καὶ ἐκτὸς ἄλλων ἀκόμη ἀπονέμει ἀνὰ τετραετίαν τὴν ὑπάτην τιμητικὴν τοῦ κλάδου διάκρισιν, τὸ μετάλλιον *Gonin*, ἀθλοθέτημα τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λωζάννης εἰς μνήμην τοῦ διαμορφωτοῦ τῆς χειρουργικῆς θεραπείας τῆς ἀποκολλήσεως τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς, δι' ἧς ἀποφεύγεται ἡ τύφλωσις μυριάδων ἀσθενῶν.

Ἀγαπητὲ Συνάδελφε,

Διὰ πάντα ταῦτα, τὴν θετικὴν ὑπηρεσίαν σου εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας σου εἰς τὴν χώραν ἡμῶν καὶ τὴν διεθνῇ ἀναγνώρισιν καὶ ἐπιβολὴν σου, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν βραβεύουσα τὴν ἐπιστημονικὴν δρᾷσιν συμβαδίζουσαν μὲ ἥθος ἐξαίρετον, ἐξέλεξεν ὑμᾶς τακτικὸν μέλος καὶ ἄξιον συνεργάτην αὐτῆς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν τιμᾶται καὶ αὐτή! Δέχθητι τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήρια τῶν Συναδέλφων σου Ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἰδιαίτερος ἐμοῦ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας μοῦ ἀνέθεσε τὴν τιμητικὴ ἀποστολὴ νὰ προσφωνήσω τὸν νέον Ἀκαδημαϊκόν, κ. Ἰωάννη Χαραμῆ. Τὸ πρῶτόν μου μετὰ τὴν μεγαλύτερη εὐχαρίστηση, ὅχι μόνο ἐπειδὴ μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ προβάλω τὴν σταδιοδρομίαν καὶ τὰ ἔργα ποὺ ἀνέδειξαν τὸν νέον Ἀκαδημαϊκόν, ἀλλὰ καὶ γιατί ἔτυχε νὰ γνωρίσω